

475.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1934 r.

o przyznaniu pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ prawa wyboru zaopatrzeń i o dodatku do zaopatrzeń.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705), w brzmieniu zmienionem art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, którzy w dniu 1 lutego 1934 r. pozostawali w służbie tego przedsiębiorstwa i w dniu 31 stycznia 1934 r. osiągnęli co najmniej 15 lat wysługi emerytalnej, a którzy po rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego nabywają prawo do zaopatrzenia emerytalnego, służy prawo wyboru bądź zaopatrzenia emerytalnego, należnego im na podstawie przepisów, obowiązujących w czasie rozwiązania stosunku służbowego, bądź zaopatrzenia emerytalnego, któreby otrzymali, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r. W tym ostatnim przypadku nie dolicza się do wysługi emerytalnej okresów służby, odbytej po dniu 31 stycznia 1934 r.

(2) Prawo wyboru zaopatrzenia służy również wdowom i sierotom po pracownikach przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, odpowiadających warunkom, przewidzianym w ust. (1), a zmarłych w czynnej służbie lub przed uprawomocnieniem się orzeczenia o przyznaniu i wymiarze zaopatrzenia. Wybór, dokonany przez wdowę (opiekuna), wiąże pozostające pod jej opieką sieroty, uprawnione do otrzymywania zaopatrzenia sierociego.

(3) Prawo wyboru zaopatrzenia służy w ciągu 30 dni od dnia, następującego po doręczeniu orzeczenia o przyznaniu i wymiarze zaopatrzenia. W przypadku jednak, gdy orzeczenie o przyznaniu i wymiarze zaopatrzenia zostało doręczone przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, bieg terminu trzydziestodniowego rozpoczyna się od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(4) Dokonany wybór zaopatrzenia nie może być odwołany.

(5) W razie niedokonania wyboru w terminie, oznaczonym w ust. (3), osobie interesowanej służy prawo do zaopatrzenia według przepisów, obowiązujących w chwili rozwiązania stosunku służbowego.

(6) W razie wyboru zaopatrzenia, które służyłoby, gdyby stosunek służbowy został rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r., stosuje się te przepisy, które w myśl § 48 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 74) należy stoso-

wać do emerytów, którym przyznano i wymierzono zaopatrzenie przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia.

(7) W razie wyboru zaopatrzenia, które służyłoby, gdyby stosunek służbowy został rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r., postanowienia art. 4 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668) nie mają zastosowania.

§ 2. (1) Emerytom, którym przyznano i wymierzono zaopatrzenie na podstawie przepisów, obowiązujących do dnia 1 lutego 1934 r., dolicza się, poczynając od dnia 1 kwietnia 1934 r., do podstawy wymiaru zaopatrzenia dodatek specjalny w następującej wysokości:

1) dla emerytów, którzy pobierali dodatek mieszkaniowy, — 10% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem regulacyjnym;

2) dla emerytów, którzy pobierali 5% zasiłek, — 5% wynagrodzenia.

(2) Przepis ust. (1) dotyczy również osób, które na podstawie § 1 wybrały zaopatrzenie emerytalne, jakie otrzymałyby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r.

(3) Przepis ust. (1) i (2) nie ma zastosowania do zaopatrzeń wdowich i sierocych.

(4) Przy ustalaniu wysokości dodatku specjalnego nie uwzględnia się dodatku ekonomicznego i 10% podwyżki uposażenia (wynagrodzenia) w stolicy.

(5) Przy ustalaniu 10% podwyżki uposażenia (wynagrodzenia) w stolicy nie uwzględnia się dodatku specjalnego.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*